

Ивановата градина и тя бѣше плодородна, но искаше да се обработва. Иванъ бѣше мързеливъ. Слънцето се издигаше и освѣтяваше земята съ своитѣ лъчи, а Иванъ оставаше да спи въ леглото си. Трѣвата постоянно растѣше въ неговата градина. Слѣдъ нѣколко врѣме тя ще заглуши посѣеното.

Той не носѣше торъ, не плѣвѣше растенията, не поливаше исъхналата земя и посѣвигъ му бѣхъ много слаби. Когато дойде беридбата, той не взема нищо отъ посѣеното.

Отъ тази лѣнливостъ Иванъ станъ бѣденъ и завиждаше на радостята на другитѣ. За него всичко бѣше тъжно, всичко лошо.